

SESSİZLİĞİN KIYISINDA

eğsem dallarını ruhumun
gelip konsa kuşlar
göğün açılmış bahçelerinden
çiçekleri duysa kuşlar

içime veda eder gibi
kıyılarında sessizliğin
açtığı yaralarda
çalar kapısını güneşin
alnına düşer kuşlar

aşka yenik düşmüş bir kalpte
karıncalanır düşler
göğe tutunan ellerim
ırmaklara düşer gölgesi
göğün açılmış bahçelerinden
kaçıp gelen kuşlar
yağmur seslerini kovalar

bir ayrılık, ölüme doğru
yaklaşan bir ayrılık
gittikçe yaklaşan bir rüzgâr
sıcak ikliminde, örtülerin
bulutların ardında gizli
sükûneti kavuşmanın

içim akıyor yüzüme

yağmur sessizliğinde topladın
kırılan parçalarını, kalbimin
nergis bahçelerinde
büyüttün çiçekleri

doğurduğun tüm çiçekler
güneşin göğüslerinde
aşk gömleğini giymiş
serçeleri besler

eğsem dallarını ruhumun
gelip konsa kuşlar
çiçeklenmiş bahçemde
bahar geliyor bahar
hüznün sabahlarında ilk yaz
her yeni doğumda
aç ruhumu besler
sonsuz aşk